UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

16. Incipit edictio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Visual Library

.... liberat per has regiones cur te præſumis tantum damnare ſuum theſaurum. Quod ut alibi ubi eum rogas per tua malefacta, quod non ſunt apta, amas puella bella de qualibet terra pro nulla bonitate nec ſancta caritate. Bonus nunquam eris dum tale via tenes. Per tua cauta longa ſat ire ſi non eſt. Per omnia jube te caſtrare, ut non pereas per talis; quia fornicatoris Deus judicabit. De culpas tuas alias te poſſo contriſtare. Sed tu jubes mihi exinde aliquid remandare, ut in quale nobis retenit in tua caritate exeant iſtas exemplarias per multas patrias ipſo domno hoc reliquo ſe vidis amico qui te hoc nuntiat & donet conſilium verum, ſed te placit lege & pliga in pectore repone. Sin autem non vis, inheret in dude.

Item alia.

XIV. Incipiunt verba per ſimilitudinem juncta de fide vacua, dono pleno falſatore. Agino Salomon pro ſapientia bene ſcripſit hanc ſententiam, ut ne ſimilis fiat ſtulto, nunquam reſpondes ei in mutto, & retractavi tam in multum ſic reſpondere juſſi ſtulto ut confundantur ſtultum grado nunquam præſumat gloriare reſpondi dixi te falſatore nec ei parcas in ſermone qui ſe plantatum ex robore qui non pepercit ſuo ore vaneloquio ſuſorrone verborum vulnera murone qui ſui obl ... ... adjutoris, immemores nutritoris, calcavit ...... qui fei date & prioris alodis ſui reparatoris ſordidas vomit pudoris incredulas dicit loquellas & inprobus coinquinat & conſcientias bonum merito conquiſitas mundas ſanctas & antiquas pulchras firmiſſimas & pulitas meas rumpit amitaticos, verba dicit quæ nunquam vidit, ea ſcribit quæ fecit animus. Parcat qui eum credit. Et ſi loqueſtem non ſtringit furorem latro fraudolentus homicidium eſt reus certus adulter, raptor eſt manifeſtus. Innumeros fecit exceſſus. Errando vadit quaſi cœcus. Fuſcare tentat meum decus. A Deo diſpectus & deſertus, ab inimico eſt perventus & per lingua & per pectus. Nolite, Domne, nolite fortis, nolite credere tantas fortes. Per Deum juro & ſacras fontis, per Sion & Sinai montis, falſator eſt ille, factus excogitator eſt defamatus, deformatus vultu, & deformata ſunt, qualis eſt animus, talis eſt ſtatus. Non eſt homo hic, miſer talis latrat, ſed non ut canis pſallat de trapa, ut linguaris dilator major, nullis talis falſator grunnit, poſt talone buccas inflat, in rotore crebat & currit in ſudore, fleumas jactat in pudore; nullum verò facit pavere qui non habet adjutorem ſuper ſecundum meum tutorem non meum .... tale baronem non .... co contra inſontem non ceſſat .... ab exaperto ſacco .. ... acco & ſalte detraſcia ...... non timere falco non perdas illo loco, non vales uno coco, non ſimulas tuo patre, verè nec tua matre, non gaudeas de dentes, deformas tuos parentes. Ad tua falſatura talis decet corona.

Indiculum.

XV. Nolite Domnæ, nolite ſanctæ, nolite credere fabulas falſas: quia multum habetis falſatores, qui vobis proferunt falſos ſermones, furi atque muronis, ſimilis etiam & ſuſurronis; & vobis, Domnæ, non erunt protectoris. Latrat vulpis, ſed non ut canis. Faltus mit ſemper inanis cauta proferit jam non fronte. Citò decadet ante cano forte. Volat upua, & non arundo. iſtcõ commedit in ſo frundo. humile facit capta dura, ſicut dilatus in falſatura falſator vadit tanquam latro, ad aura pſallit, ut Eſcotus mentit, ſemper vadit toritus, & occidit quod nunquam vidit. Nolite Domnæ atque prudentis veſtras non confrangat mentis, & non derelinquere ſerventes. tempus quidem jam tranſactus. Et hoc feci quod vobis fuit adaptum. Iam modò per verba fallacia ſexum dejactus de veſtra gratia.

Incipit edictio.

XVI. Cùm in præſentia inluſter vir ill. illo mallavit. Sed ille petiit ut ſcriberet quod petivit, irrita Imperatores ſancſerunt decreta ut nullus à judicio ſuſcipere præcurrit antiquam ſollemnia patefecerit, ut his qui fidem datis & nec objecti ſunt præomaticis dictionis lex pœna ſuccurrit. edictio inquam ob rem petitio in conſpectu magnitudinis veſtri, ut homo nomen illi eſt illas poſt ſe mali ordine præoccupaſſe dinoſcitur, ut hoc veſtra prudentia integrum & legalis ſententia debeant definire. Ea verò ſcilicet ratio, ut ſi in conſtitutum placitum res illas mihi juſtiſſimè debitas adprobare non potuero, ut lex mundana Theodoſiano corpore arbitratus diſcernit, me impleturum eſſe polliceor data edictione de inſcriptionibus accuſatoribus recreſcant Theodoſiano nono in ira prima tam civile neque criminalem actio profeſſio manu accuſatore conſcripta præcidat, niſi in ſe repetitione celebrata priùs à judice non audiatur.